

Николай Лилиев
Към природата

Като майка разтвори
кадифяната си пазва,
искам румени зори
да съзра от твойта пазва.
Моят горък ден залязва,
аз съм беден и самин,
всеки лист ми сякаш казва:
– Ти си беден и самин.

Своя безприютен син
приюти, о майко свята,
и сърце ми, тъмен крин,
освети, о майко свята,
тамо, близо до цветята,
моя дух ще се смири,
помогни ми, непозната,
да дочакам пак зори!

КРАЙ

© Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7745>]